

Griffienummer 2564 /2021
Datum van uitspraak 06 SEPTEMBER 2021
Notitienummer parket Rolnummer 21D000683 21D000685

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis na samenvoeging

D13M kamer

Aangeboden op

ZAAK I met not.nr.:

- rolnr. 21D000683

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

3092

geboren te _____ op _____ van _____
 ingeschreven te _____
 Belgische nationaliteit, RRN: _____

⇒ Ter terechtzitting van 07 juni 2021 in persoon aanwezig

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk:**

op een perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 in eigendom toebehorend aan _____ geboren
 te _____ op _____ en _____ geboren te _____
 op _____ beiden samenwonende te _____
 ingevolge akte d.d. 19/12/2016 verleden voor notaris _____ te _____
 een constructie te hebben opgericht bestaande uit 2 metalen containers en een afdak uit stalen dakplaten

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te _____ in de periode van 1 december 2017 tot en met 11 december 2017

B. Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aar geboren
te op en geboren te
op beiden samenwonende te
ingevolgt akte d.d. 19/12/2016 verleden voor notaris te

het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van materiaal en materieel, onder meer verschillende bouwmaterialen, bouwkrachten, witte waterreservoirs, grond en L-vormige betonnen elementen

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 2, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar door artikel 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te in de periode van 1 december 2016 tot en met 5 februari 2020

Verzwarende omstandigheid voor tenlasteleggingen A en B

met de omstandigheid dat het in artikel 6.1.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (vanaf 1 maart 2018: artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, namelijk als aannemer van bouwwerken (art. 6.1.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vanaf 1 maart 2018: art. 6.2.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

* * *

|

ZAAK II met not.nr.

- rolnr. 21D000685

OPENBAAR MINISTERIE

EISER TOT HERSTEL

DE BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE

⇒ *Ter terechtzitting van 07 juni 2021 vertegenwoordigd door mr. loco mr advocaat te*

BEKLAAGDE

geboren te op van
ingeschreven te
Belgische nationaliteit, RRN:

⇒ *Ter terechtzitting van 07 juni 2021 in persoon aanwezig*

1. TENLASTELEGGING

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk** een carport te hebben opgericht zonder vergunning,
op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan geboren te
op en geboren te op
beiden samenwonende te ingevoolge akte
dd. 25/04/2016 verleden voor notaris te
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te in de periode van 20 april 2015 tot en met 1 maart 2016 (zie stukken 3, 4-5, 6, 25, 27-29, 40-42, 35-38, 56-58 en 67-68)

* * *

|

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaardingen door het openbaar ministerie waardoor twee zaken ten laste van _____ aanhangig werden gemaakt bij de rechtbank.

De beide dagvaardingen werden overgeschreven op het bevoegde kantoor Rechtszekerheid.

Gelet op hun onderlinge samenhang, heeft de rechtbank de dossiers met notitienummers _____ (referte I) en _____ (referte II) gevoegd op de inleidingszitting van 22 februari 2021 teneinde in één vonnis te worden beslecht.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 7 juni 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

De _____ perceel in _____ betreft een onbewoond terrein in agrarisch gebied eigendom van beklaagde en _____. De _____ (thans _____, is eveneens eigendom van beklaagde en _____. Op dat perceel staat een autogarage met bijhorende benzinepomp. Een deel van dit gebouw is een woning. Het gebouw werd aangekocht in 2016.

Zaak met referte I

2.

Op 8 september 2017 werd vastgesteld dat er een carport werd opgetrokken deels voor het woninggedeelte en deels in de 'bufferzone' volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'zonevreemde bedrijven'. De bufferzone is een zone voor groenbuffer en is bestemd voor de aanleg van een groenscherm ten opzichte van de omgeving. Gelet op de ligging was regularisatie van de carport niet mogelijk.

Beklaagde _____ werd verhoord op 8 september 2017. Hij verklaarde dat er in de aankoopcompromis stond dat hij voor 80m² mocht uitbreiden. Hij had dit gedaan door een niet afgesloten carport te plaatsen van 24m². Hij dacht dat hij hiervoor geen melding of aanvraag moest doen. Het probleem zat hem bij een fout in het RUP. De ingekleurde groenzone klopte niet met de realiteit. Hij zou de beslissing van stedenbouw afwachten.

De gemeente had reeds begin 2016 deze carport vastgesteld en had beklaagde al verschillende malen aangemaand om de toestand te regulariseren alvorens er een pv werd opgesteld in september 2017.

Een regularisatieaanvraag werd bij beslissing van 4 januari 2017 geweigerd.

Op 6 februari 2017 had beklagde een vergunning aangevraagd waaruit de intentie bleek om de carport te verzetten en de bufferzone vrij te maken. Op 3 april 2017 werd deze vergunning verleend, maar blijkbaar niet uitgevoerd.

Op 20 februari 2018 verklaarde beklagde dat er na een overleg met de gemeente werd beslist om een studiebureau aan te stellen om na te gaan of de carport reglementair is en eventueel toch zou kunnen geregulariseerd worden.

Op 1 augustus 2018 was de deskundige die aangesteld werd door beklagde blijkbaar nog niet klaar met zijn studie. Beklagde ondernam intussen geen andere stappen en wou het verslag afwachten.

Op 17 augustus 2018 was het verslag klaar. De deskundige raadde af om keermuren en betonconstructies af te breken om een groenzone te creëren op een andere plaats dan de plaats van de carport omwille van gevaar voor de stabiliteit van de gebouwen.

Op de zitting van 29 april 2019 heeft het college een herstellvordering geformuleerd. De burgemeester vraagt het herstel naar de oorspronkelijke toestand. Er wordt geen gewag gemaakt van een hersteltermijn of een dwangsom. Op 23 augustus 2019 werd een positief advies verleend door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

Zaak met referte II

3.

Op 20 oktober 2017 werd door een verbalisant verbonden aan de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving vastgesteld dat er op het perceel een houten constructie met een metalen golfdaken afdak was opgericht dat gebruikt werd voor het stapelen van materiaal en materieel. Tegen de rechter perceelsgrens waren onder andere paletten en 'nidagravel grindplaten' gestapeld. Links naast deze constructie stond een voertuig geparkeerd. Aan de straatzijde van deze percelen lagen overschotten van diverse bouwmaterialen gestapeld en stond een aanhangwagen. De toegang tot de percelen was slotvast afgesloten door een 'Heras' hek bedekt met een zwarte doek. Er was geen enkele vergunning verleend voor het perceel.

Op 15 januari 2018 werd beklagde verhoord. Hij verklaarde dat de percelen zijn eigendom zijn alsook de materialen op de percelen. Het zijn materialen die hij daar tijdelijk heeft gestockeerd wegens plaatsgebrek. Het zijn voornamelijk bouwmaterialen zoals stenen, marmer en klinkers. Op de terreinen staan ook twee containers die niet in de grond zijn verankerd. Hij had een worteldoek onder de materialen gelegd zodat niets in de bodem kon dringen. Hij was bereid alles weg te halen zodra hij een definitieve oplossing gevonden had voor de uitoefening van zijn werkzaamheden als onderaannemer. Hij hoopte zich spoedig te kunnen vestigen in een nieuwe KMO zone op de voormalige site van de suikerfabriek. Hij had de materialen daar geplaatst in december 2016.

Op 12 september 2018 werd vastgesteld dat de percelen nog steeds werden gebruikt voor opslag van materiaal en een aanhangwagen. Ook de constructie was nog steeds aanwezig.

verklaarde op 23 november 2018 dat hij in februari/maart 2019 zou starten met de bouw van een loods waar hij de bouwmaterialen zou kunnen stockeren. Hij had geen tussenoplossing gevonden. Hij schatte dat de loods zou klaar zijn in augustus 2019.

Op 5 februari 2020 werd vastgesteld dat het perceel nog steeds werd gebruikt in functie van het aannemersbedrijf.

Bij brief van 24 april 2020 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering ingeleid bij het parket. Het herstel in oorspronkelijke staat wordt gevorderd binnen een termijn van 12 maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende positief advies op 27 maart 2020.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het plaatsen van een carport zonder vergunning op perceel het plaatsen van twee metalen containers en een afdak uit stalen dakplaten zonder vergunning op perceel en het gewoonlijk gebruik van het perceel voor de opslag van materiaal en materieel zonder vergunning.

2.

Op de zitting van 22 februari 2021 werd de behandeling van de zaak uitgesteld om nog een nacontrole te kunnen doen. De carport bleek aangepast naar de vergunde toestand en het herstel werd voor het overige in voldoende mate bereikt. Ter zitting heeft de eiser tot herstel geen vordering meer gesteld. De eiser tot herstel beklemtoonde wel dat er heel veel inspanningen vanuit de overheid nodig waren geweest om tot dit herstel te komen. Beklaagde verklaarde op de zitting dat hij thans een loods had om zijn materiaal te stockeren. Op het perceel zouden er nu paarden staan.

3.

Gelet op de vaststellingen en foto's in het strafdossier en nu beklagde de feiten niet betwist zijn alle tenlasteleggingen in hoofde van beklagde bewezen.

Voor beklagde is ook de voorziene verzwarende omstandigheid voorhanden: hij voerde als zaakvoerder van een aannemersbedrijf, dit is als professional, de werken uit en gebruikte het perceel gewoonlijk voor de opslag van materiaal en materieel in het belang van de

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de enige tenlastelegging van de zaak met referte I en de feiten van de tenlasteleggingen A en B van de zaak met referte II samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagde stoorde zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

Beklaagde richtte verschillende constructies op zonder vergunning en gebruikte zijn perceel in agrarisch gebied voor de opslag van allerhande in functie van zijn aannemersbedrijf. Aan het ongeschonden agrarisch perceel werd hiermee een ruimtelijk zeer storende inrichting gegeven.

Beklaagde plaatste daarmee zijn eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening. Beklaagde kon zich bovendien daardoor op illegale wijze een economisch voordeel verschaffen dat degenen die de regelgeving inzake ruimtelijke ordening correct naleven niet konden bekomen. Beklaagde was reeds lange tijd op de hoogte van de inbreuken maar wachtte rustig het moment af waarop hij voor de opslag een alternatief had gevonden in plaats van de situatie onverwijld te regulariseren.

3.

Beklaagde is 36 jaar oud en werd éénmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk. Hij verzocht de rechtbank om een milde bestraffing.

Gelet op de ernst van de feiten, het economisch voordeel dat beklaagde gedurende lange tijd verkreeg uit de bewezen misdrijven en het aanslepend herstel is de hierna bepaalde minimumgeldboete noodzakelijk om beklaagde te doen inzien dat de regels die waken over een goede ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en de handhaving ervan een grote maatschappelijke kost met zich meebrengt. Nu beklaagde nog niet eerder veroordeeld is voor dergelijke inbreuken en het herstel werd bereikt, zal de rechtbank een deel van de geldboete opleggen met uitstel. Beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking. Hij moet beseffen dat het uitstel kan worden herroepen indien hij nieuwe misdrijven zou plegen gedurende de proefperiode.

4. HERSTEL

Gelet op het thans bereikte herstel is de herstellvordering zonder voorwerp.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

|

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging in zaak I & II;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSpraak

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van beklaagde en de eiser tot herstel de burgemeester van

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging van de zaak met referte I en de feiten van de tenlasteleggingen A en B van de zaak met referte II, met inbegrip van de verzwarende omstandigheid;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **16.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **2.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **584,13 euro**.

HERSTEL

De rechtbank verklaart de herstellvordering **zonder voorwerp**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **ZES SEPTEMBER TWEEDELIJNS** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van
Met bijsand van griffier

substituut Procureur des Konings,

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **07 SEP. 2021**
De griffier-hoofd van dienst.

